

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 56

**Presidència
de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta**

Sessió celebrada dia 30 d'octubre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 10401/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del canal de Mallorca i Cabrera.	798
2) RGE núm. 10402/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de barris.	802
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sra. Presidenta, Catalina Palau substitueix Jaime Fernández.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Sra. Presidenta, José María Camps substitueix Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les proposicions no de llei RGE núm. 10401/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del canal de Mallorca i Cabrera i RGE núm. 10402/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a llei de barris.

1) Proposició no de llei RGE núm. 10401/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a protecció del canal de Mallorca i Cabrera.

Per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 10401/13, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Dia 12 de juliol d'enguany el MAGRAMA, Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, va trametre un esborrany de projecte d'ordre de protecció, per la qual establia la protecció de determinats fons marins del canal de Mallorca i de l'àrea oriental del Parc Nacional Marítim Terrestre de l'illa Cabrera. Amb l'objecte que es formulessin al·legacions, observacions i suggeriments, establia un termini de 15 dies a diferents administracions i organismes, entre les quals figura la Direcció General de Medi Rural i Marí del Govern de les Illes Balears.

Aquesta ordre diu el següent: "El Reglamento de la Comunidad Europea núm. 1967/2006, del Consejo, de 21 de diciembre de 2006, relativo a las medidas de gestión para la explotación sostenible de los recursos pesqueros en el mar Mediterráneo y por el que se modifica el Reglamento de la Comunidad Europea núm. 2847/93 y se deroga el Reglamento núm. 1626/94, fija como objetivo principal establecer un marco de gestión eficaz para la protección estricta de determinadas especies marinas, así como la conservación de los hábitats naturales y la fauna y la flora silvestres.

Asimismo, el referido reglamento en su artículo 4.2, prohíbe la pesca con redes de arrastre, dragas, jábegas o redes similares por encima de hábitats de coralígeno y mantos de rodolitos.

Igualmente en su artículo 7 establece las condiciones en que cada estado miembro podrá designar, en sus aguas territoriales y comunicar a la comisión, las zonas protegidas de pesca para conservar y gestionar los recursos acuáticos vivos, o mantener o mejorar el estado de conservación de los ecosistemas marinos, entendiéndose por tales zonas, aquellas delimitaciones geográficas en que se prohíben o restringen temporal o permanentemente la totalidad o una parte de las actividades pesqueras.

Por otra parte, la Orden 2808/2012, de 21 de diciembre, por la que se establece un Plan de gestión integral para la conservación de los recursos pesqueros en el Mediterráneo, afectados por las pesquerías realizadas con las redes de cerco, redes de arrastre y artes fijos o menores para el periodo 2013-2017, incluye también medidas para la protección de zonas y hábitats y en concreto, en lechos marinos de fanerógamas, coralígeno y maërl.

En el ámbito de la Comisión General de Pesca del Mediterráneo, han sido presentadas ante su comité asesor científico los resultados de unas campañas de investigación prospectivas en unas zonas de montañas submarinas, al sur de la isla de Mallorca. Dichos estudios, aún siendo sus resultados de naturaleza cualitativa y preliminar, han puesto de manifiesto la presencia de fondos de naturaleza coralígena, así como otros posibles hábitats sensibles y especies de interés, que requerirán en su caso de futuros estudios más extensos, (...) con la bionomía bentónica, así como un mejor conocimiento de su distribución espacial y de la actividad pesquera en la zona.

No obstante, la información existente permite constatar la existencia de bancos de coralígeno y fondos de maërl en las cimas de las montañas submarinas de Ausiàs March y Émile Baudot. Asimismo, el análisis de la cartografía de la zona evidencia la existencia de pináculos volcánicos entorno a la montaña de Émile Baudot, que aconsejan su protección.

Por otro lado, la constatación de la existencia de fondos de maërl y coralígeno en el área denominada Fort de Moreau, al este del Parque Nacional Marítimo Terrestre del Archipiélago de Cabrera, en base a estudios promovidos por la comunidad autónoma de las Islas Baleares, hace necesario igualmente la adopción de medidas de protección de estos hábitats.

En base a lo anteriormente expuesto, resulta oportuno adoptar medidas que garanticen la conservación de estos hábitats, consistentes en la restricción de las actividades pesqueras que puedan dañar los fondos marinos de las zonas definidas en el articulado de la presente orden".

Bé, el contingut de la proposició no de llei és que el Parlament insti el Govern a, una vegada estudiada aquesta ordre, donar suport a la protecció que en aquesta ordre s'estipula. I per què? Per dues qüestions, o per tres: primera, el principi de precaució, tantes vegades anomenat aquí i que veig que darrerament el mateix conseller Company en fa bandera, principi de precaució. Si hi ha estudis, hi ha una disposició que està en forma d'esborrany, d'ordre, però ja hi ha una disposició

del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, del ministeri de Madrid del Partit Popular, que estableix unes delimitacions en les quals que diu que no són recomanables determinats tipus de pesqueries, doncs per precaució, encara que no fos per a una altra cosa, convé fer cas i per tant, prohibir en aquestes zones la pesca d'arrossegament; és a dir, sol·licitar del ministeri que tiri endavant, aprovi de manera definitiva aquesta ordre.

La segona qüestió és que l'excusa que sempre s'ha donat per continuar determinades actuacions de pesca, com la pesca d'arrossegament, en el Fort d'En Moreau i també a les zones d'Émile Baudot i Ausiàs March, és que és vera que en aquestes zones hi pot haver maèrl, o rodolí, o corall, però que això no està cartografiat i per tant, fins que no es cartografiï, doncs s'ha de poder continuar pescant i així cada dia, és a dir que cada es fa una activitat que no compleix amb les determinacions de la Comunitat Europea.

Bé, en definitiva és una pesca il·legal, perquè la Unió Europea diu que en aquests fons no s'hi pot pescar amb arrossegament. I diu, home, però no està cartografiat! Sí, ara ja hi està en aquesta ordre, està cartografiat. I per tant, en aquest fons s'hi hauria, no només per precaució, sinó també per legalitat, d'actuar per tal que no es continuï amb la seva degradació.

I una darrera qüestió. Jo crec que tots els que som aquí sabem perfectament que aquesta és una qüestió de temps, és a dir, es torbarà més o manco, vostès ara li donaran suport o no, segurament serà que no, i el tema s'allargarà un seguit de mesos, tal volta un any, y any i mig, no més, perquè aquest tema, com tota la resta de temes de protecció allà on hi ha una normativa de caràcter supranacional que protegeix, aquests temes al final sempre es protegeixen. I per tant, per què hem d'esperar més? Per què hem d'esperar més, quan ja sabem de manera fefaent, i aquí tenc l'ordre, que aquests fons marins estan protegits i per tant no s'hi poden fer determinades actuacions? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posició. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per anunciar el nostre vot favorable a aquesta protecció, a aquesta proposició no de llei del Grup Socialista, oportuna i com ha dit el Sr. Carbonero, gairebé senzillament insta el Govern a què faci una cosa que confiam que en aquestes alçades, fins i tot ja l'hagi feta i la tenguí resolta o estigui en vies de transmetre el seu beneplàcit a aquesta ordre-esborrany que elabora el ministeri.

Com bé s'ha dit i nosaltres hi volfem posar l'èmfasi, aquests terrenys ja estan protegits; és a dir, allà on hi ha corall està prohibit fer-hi pesca d'arrossegament, on hi ha *maèrl* està prohibit fer-hi pesca d'arrossegament des de directives europees, des de normativa general. El problema que ens trobam, efectivament, és que mentre no hi ha una descripció, catalogació específica, hi ha un dubte jurídic, hi un problema de prova, d'haver-ho de presentar, d'haver-ho de defensar,

d'haver-ho de denunciar i és una tasca que, molt especialment des d'OCEANA, han estat fent jo diria que arreu de la Mediterrània i en particular en aquest espai. Si hi ha detectats coralls, com dic, o aquests tipus d'hàbitats, hi ha protecció, és obligat fer aquesta protecció.

Per tant, des del moment en què el propi ministeri a través dels seus informes han detectat i per tant, corroboren..., una cosa que tampoc no hauria de ser tan complicat de fer, que existeix tota aquesta població a protegir, doncs no queda més remei que prendre les mesures de restricció de l'activitat de pesca, més aquelles altres mesures de protecció de l'espai, que, d'acord amb la normativa europea, són prescriptives. I a més a més, aquí ja hi afegim les que vocacionalment hi afegiríem des d'una potència turística de primeríssim ordre, que ha de vetllar primer per l'ecologia del seu país, però, segon, també pel seu atractiu i per tot el que pugui representar el futur dels seus hàbitats i dels seus fons marins. Aquí també hi han de tenir tota la població, jo diria que fins i tot el sector pesquer, ha de ser aliat perquè hi hagi unes determinades zones protegides, uns hàbitats i unes reserves en aquest sentit.

I pensam que a més, això hauria de ser un peu per reflexionar sobre la delimitació del Parc Nacional Marítim Terrestre de Cabrera, que és el que nosaltres vàrem plantejar en aquesta comissió, vostès se'n recordaran també, en aquest mateix sentit, perquè dins aquella zona s'ampliï el parc nacional. Pensam que això seria la solució idònia, en tot cas als espais que corresponguin, però com a mínim, i avui ens cenyim estrictament a allò que planteja la iniciativa del Grup Socialista, donar suport a la protecció prevista. Ens pareix una iniciativa conservadora i conservacionista, senzillament vol que donem suport, impulsem i donem cobertura a aquesta iniciativa del ministeri, ens sembla ben documentada, raonable i per tant, pensam que seria bastant absurd que per part d'aquest Parlament no ajudéssim a accelerar el pronunciament per part del Govern, ni de tancar aquest tema perquè acabi ràpidament amb una ordre de protecció dictada pel ministeri.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Presidenta. Sr. Carbonero, d'entrada dir-li que no hi ha informes oficials que evidenciïn la presència de fons de corall o de *maèrl* a cap de les tres zones proposades pel ministeri. Només a una de les tres zones, el Fort d'En Moreau, hi ha estudis cartogràfics de l'organització ecologista OCEANA, però sense cap validació oficial. Tot i això i ateses tant l'orografia, com la nomenclatura popular Fort, no hi ha dubte de la presència de comunitats bentòniques valuoses a les tres zones i el que s'hauria de fer és per començar, cartografiar-les de forma precisa, fent un treball rigorós, professional.

La mera certificació oficial de l'existència de fons de corall o de *maèrl*, en aplicació del Reglament de la Comunitat Europea 1967/2006, com han dit vostès, ja implica la prohibició automàtica de la pesca d'arrossegament de fons, però és fonamental tenir una bona cartografia per no proposar, com passa, protegir zones on no hi ha comunitats sensibles.

L'esborrany circulat pel ministeri és tan imprecís que fins i tot proposa protegir àrees d'OCEANA on hi ha arena, fent malament i fent mal innecessàriament als pescadors. I sí, és un ministeri del Partit Popular, com vostè diu, però quan el Grup Parlamentari Popular entén que una cosa no és correcta, sigui el partit que sigui qui governa, defensam la nostra postura i entenem que aquest esborrany és molt imprecís.

Dir-li que un sector pesquer, el qual vostès, el Grup Parlamentari Socialista, tenen molt content, jo diria contentíssim, i ho dic en forma d'ironia, jo li recoman que parli amb una de les seves companyes diputades, que avui mateix li han fet arribar aquest malestar que tenen els pescadors, el sector pesquer, cap a vostè, Sr. Carbonero..., i així ha estat...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, cap al seu grup parlamentari.

Miri Sr. Carbonero, vostès no poden demonitzar el sector pesquer, un sector que mira per la pesca sostenible, amb sostenibilitat social, mediambiental i econòmica. Es mereixen el mateix respecte i credibilitat que qualsevol altra organització com OCEANA, almanco el mateix respecte i credibilitat que pugui tenir una organització que té els seus pensaments cap a una protecció i que pot fer creure coses que no són veritat.

Sr. Carbonero, la zona del Fort de Moreau, la proposta actual és inacceptable, atès que sembla més dirigida a acabar amb la pesca professional d'arrossegament en el Migjorn de Mallorca, que realment de protegir el fons marí. La proposta no té ni cap ni peus, baix el nostre punt de vista està mancada de rigor, no ja perquè no es basa en una cartografia oficial, sinó perquè ni tan sols recull de forma fidel la cartografia dels ecologistes. Amb una cartografia acurada i precisa seria molt més fàcil acotar les zones a protegir, atès que les embarcacions d'arrossegament no pesquen sobre els fons de corall.

El Govern, el Parlament i totes les administracions han de defensar tots els sectors productius de les nostres illes, amb rigor, clar que sí! Per la qual cosa mentre no hi hagi els estudis oficials, no podem donar una passa endavant. No es pot prohibir per prohibir. Per a la seva informació, avui mateix, el conseller Gabriel Company està reunit amb el secretari general de Pesca, Sr. Carlos Domínguez, per tractar aquest tema. El Govern està molt conscienciat en la protecció de zones de risc, o d'interès general, però fent les coses bé, Sr. Carbonero, i no passant l'arada davant el bou. I és que les darreres PNL presentades pel seu grup parlamentari, Sr. Carbonero, com la setmana passada, de les bateries de defensa a la costa, que el seu company diputat, el Sr. Borràs, avui és aquí, es volia avançar al projecte del Ministeri de Defensa, sense saber si aquest projecte sortiria endavant. I això que el Sr. Borràs ja em va reconèixer un dia abans que la presentació de la PNL es presentava sense tenir prou coneixement del projecte. Idò no facem el mateix en aquesta, però sap què els costa reconèixer els errors o fer una

passa enrera! Era tan simple com proposar la PNL fins que sapiguéssim el desenllaç i proposta final del Ministeri de Defensa per a aquell projecte. Però el seu orgull pot més que el sentit comú.

I avui vostè, Sr. Carbonero, com a representant del Grup Parlamentari Socialista, ens proposa que el seu grup, haurà de llegir la PNL que ens ha presentat, que el seu grup, no el Parlament de les Illes Balears, no deixa de ser curiosa aquesta cosa, volen instar a manifestar el seu suport a la protecció prevista a l'ordre del MAGRAMA de les zones de muntanyes marines d'Ausiàs March i Èmile Baudot al canal de Mallorca i al Fort d'En Moreau a l'est de Cabrera.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

És a dir, no sé què hem de votar idò avui aquí els grups parlamentaris PSM i el PSOE, i el PP, perquè si volen instar vostès, doncs instin, facin una carta, amb el segell del Grup Parlamentari Socialista i ho enviïn al Govern, però que la tramitació a través d'aquesta comissió, instar com a Grup Parlamentari Socialista, crec que no té cap raó de ser.

Torna caure a la mateixa pedra Sr. Carbonero, però amb una diferència amb l'anterior PNL, en aquesta almanco hi ha més informació de l'esborrany de l'ordre. Sincerament, Sr. Carbonero, el Govern amb aquesta qüestió de protecció no l'han d'instar com vostès ho proposen fer, com a cosa del seu grup parlamentari. En tot cas li propòs fer una transacció i que el Parlament, el conjunt de grups parlamentaris i els diputats no adscrits, no només el seu Grup Parlamentari Socialista, insti el MAGRAMA a consensuar i negociar amb el Govern i el sector pesquer afectat les mesures de protecció dels hàbitats vulnerables a les muntanyes submarines del canal de Mallorca.

Per tant, la transacció que proposam diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient a consensuar i negociar amb el Govern de les Illes Balears i el sector pesquer de les Illes Balears, les mesures de protecció dels hàbitats vulnerables a les muntanyes submarines del canal de Mallorca". El Parlament, no el Grup Socialista d'aquest Parlament.

Esper, Sr. Carbonero, que per una vegada siguin coherents i acceptin la nostra proposta i votar per unanimitat, si el Grup Parlamentari MÉS també és coherent, d'instar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient a fer costat al Govern i al sector pesquer de les nostres illes. Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el senyor proposant? Té un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Martí, home, jo ja tenc prou edat per reconèixer molts d'errors, un d'ells es va cometre, qui fos, l'assumeixo jo, a l'hora de redactar la proposta concreta, però una cosa és una qüestió de caràcter formal i una altra cosa és una qüestió de fons. En definitiva, aquest error ve a donar la raó de fons, encara que hi hauríem d'afegir al Grup MÉS, que d'aquest parlament els grups que donen suport a una ordre del ministeri són el Grup Socialista i el Grup MÉS, és a dir, els grups de l'oposició.

Vostès, vostè ho ha explicat, no donen suport a l'ordre del ministeri perquè, entre d'altres coses, diu que no és oficial. Jo, la veritat, jo ja n'he vistes moltes d'aquestes batalles, però d'una ordre d'un ministeri sentir, per les raons que siguin, que aquí no hi ha una cartografia oficial, idò, vostè ja em dirà. Després ha dit la cartografia ben feta, no sé molt bé vostè quin coneixement té per saber quina és una cartografia ben feta o mal feta, però si anam a coses que puguem entendre vostè i jo, aquesta cartografia i aquesta ordre, això, són oficials. A vostè li agradarà més o manco, són oficials.

Que el sector pesquer està content amb nosaltres, bé, aquí l'evident és que vostès estan contents amb determinats pesquers. Ja m'explicarà per què, però nosaltres defensam la mateixa postura, la mateixa posició, sigui un determinat sector implicat, en aquest cas un sector pesquer de pesca d'arrossegament, o sigui en altres qüestions un sector de promoció urbanística immobiliari o siguin altres, defensam les nostres posicions i són posicions polítiques i nosaltres aquí no representam res més que la nostra ideologia i el nostre programa. Vostès sembla que representen altres coses.

La seva intervenció m'ha recordat molt la representació que hi ha en aquest parlament de determinats grups de poder i de determinats grups empresarials, quan parla un determinat conseller veim que darrera hi ha un determinat grup empresarial, quan parla un altre conseller un altre grup empresarial. Vostè ha parlat en representació dels pesquers d'arrossegament perquè els pesquers d'arrossegament, li dic i els ho digui de part meua, vostè que es du tan bé amb ells, els ho digui, pesquen sobre fons protegits i ells ho saben i ells m'ho han reconegut i ells saben que ho han reconegut, pesquen sobre fons protegits i estan únicament amb l'excusa de la cartografia per anar a pegar les darreres envestides i esprémer uns fons molt valuosos.

Per tant, aquí no hi ha res més que això. Quant de temps hem d'esperar que hi hagi aquestes cartografies que vostè diu que són oficials o que espera que siguin oficials i que siguin bones? Els fons sobre el qual pesquen, i les capses blaves de cada un dels pesquers així ho testimonien i tenim cartografia de totes les capses blaves, els fons sobre el qual pesquen són fons protegits per la Unió Europea i és un despropòsit i una vergonya que no hi hagi en aquesta comunitat possibilitat de protegir aquests espais...

(Se sent una veu de fons que diu: "... però si ja estan protegits")

... disculpi, parl jo, aquests espais que la Unió Europea ha dit que s'han de protegir.

Per tant, aquí no hi ha res més, hi ha una proposta de sol·licitud de suport d'una ordre del ministeri, hi ha una ordre del ministeri, del seu ministeri, amb una cartografia que és oficial i a partir d'ara totes les accions que es facin, que les coneixerem, sobre aquests fons, li ho record, totes són il·legals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de Llei RGE núm. 10401/13.

Vots a favor?...

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Perdoni, voldria saber si accepten o no accepten, que no ho ha dit, la proposta.

(Rialla)

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Per favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, idò. Vots a favor? ...

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Presidenta. Voldria saber si així com la presenta el Grup Parlamentari Socialista, on diu que, "el Grup Parlamentari Socialista insta el Govern", es pot votar o no es pot votar, perquè entenc que hauria de ser el Parlament no el Grup Parlamentari Socialista.

M'agradaria saber-ho abans de votar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Es pot entendre com un error formal?

EL SR. LLETRAT:

De la mateixa manera que la Mesa del Parlament ha admès aquesta proposició, així com l'ha admesa la Mesa del Parlament i no podem entrar en el contingut de la iniciativa, maldament sigui absurda, que sigui un grup que des del punt de vista que es pugui considerar s'ha de votar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem, idò, a votació.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de Llei RGE núm. 10401/13, relativa a protecció del canal de Mallorca i Cabrera.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10402/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de barris.

A continuació passam al debat de la segona i darrera proposició no de llei RGE núm. 10402/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de barris. Per part del Grup Parlamentari proposant té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Bé, no començaré amb la pedanteria de definir aquí què és una ciutat, entre d'altres coses perquè és impossible resumir a una comissió de manera breu el que representen les ciutats, les seves èpoques en les quals les mateixes ciutats s'han expressat i s'han configurat.

Hi ha tres elements fonamentals en la definició formal de la ciutat: el primer, la confluència, la flexibilitat i la superposició de funcions, fins i tot arribant a la sublimació dels conflictes. La segona, la composició espacial i representativa. I la tercera, l'elegibilitat dels itineraris i dels elements significatius, el que es diu normalment les fites urbanes.

Les darreres conquestes tecnològiques han permès alguns geògrafs urbans, sociòlegs i també urbanistes afirmar que per trobar aquestes condicions no era necessari que la ciutat fos un lloc i, per tant, en la civilització actual la ciutat, tal com està configurada a través de la història, ja no era un escenari indispensable. Els diferents vessants telemàtics permetrien nous nivells de comunicació que podrien substituir la ciutat de manera total, i la forma més encertada seria la ciutat sense lloc, la ciutat difusa, la ciutat informal, la ciutat tan sols establerta per la conjunció virtual d'individualitat. Individualitats disperses també.

No crec que aquesta idea vengui tan sols de les noves ofertes tecnològiques, les idees antiurbanes vénen de molt enfora i es mantenen en distintes cultures. A final del segle XIX i al llarg de la primera meitat del segle XX hi ha una llarga mostra de propostes de suburbanització o de antiurbanitat, que gairebé sempre comencen des d'idees socials progressistes, però que acaben amb l'establiment de fórmules conservadores que intenten desintegrar l'essència col·lectiva de la ciutat.

Avui, els defensors de la ciutat difusa ho són per una clara ideologia conservadora o perquè gaudeixen dels beneficis privats en els processos especulatius dels nous urbanitzables. L'espai col·lectiu, places, carrers, espais lliures i la seva prioritat ha estat un tema recurrent en quasi totes les propostes serioses de planificació urbanística i social.

Em limitaré ara a assenyalar una sèrie de punts que sempre cal tenir en compte si l'objectiu és millorar la vida urbana. Primer, és preferible definir el caràcter que concretar la funció. Segon, cal distingir entre parc, jardí, plaça, carrer i altres elements morfològics. No és una taxonomia radical per moltes vegades en un esquema mental indispensable abordar una intervenció urbana. Tercer, un espai urbà no és un paisatge, és a dir, no és una versió artificial o imitadora de la natura, és una arquitectura amb tots els seus atributs motivada pels mateixos objectius socials i culturals, és a dir, és un esforç d'urbanitat. Quart, l'espai es defineix en tres elements fonamentals: les façanes arquitectòniques, la qualitat i topografia del paviment i les formes tridimensionals internes. Cada un amb els seus mitjans expressius, però sempre en una unitat de composició comprensible.

Quan vàrem fer la Llei de barris sovint em demanaven per què servia, i jo no podia deixar anar un rotllo com el que precedeix, així que demanava a qui em feia la pregunta, i tu d'on ets? I si em deia de Sa Pobla, li deia, vés a Sa Pobla i mira la plaça davant la porta de l'església i entendràs què significa una actuació prevista a la Llei de barris. I així en multitud d'indrets a les quatre illes de la nostra comunitat.

I, si ara em demanassin, que m'ho demanaran, fa falta encara una llei que garanteixi intervencions als barris de les nostres ciutats i pobles? Contestaria amb aquest text: "*Los problemas económicos y sociales existentes en torno al mercado del suelo de la vivienda en España son de muy diversa índole y en buena medida anteriores a la crisis económico-financiera. La mayoría tienen de hecho un carácter estructural y no solo coyuntural, si bien algunos de ellos se han visto agravados por el cambio de ciclo económico al tiempo que han contribuido también a agudizar la crisis. La tradición urbanística española, como ya reconoció el legislador estatal en la Ley 8/2007, de 28 de mayo, del suelo, se ha volcado fundamentalmente en la producción de la nueva ciudad, descompensando el necesario equilibrio entre dichas actuaciones y aquellas otras que, orientadas a los tejidos urbanos existentes, permiten intervenir de manera inteligente en las ciudades tratando de generar bienestar económico y social y garantizando la calidad de vida de sus habitantes. Estas otras intervenciones son mucho más complejas, tanto desde el punto de vista social como económico, complejidad que se agrava en el momento presente a consecuencia de un contexto desfavorable para la financiación pública debido a los procesos de desestabilización presupuestaria y también para la financiación privada por las restricciones en el acceso a los créditos derivados de la crisis del sector financiero y el empobrecimiento de muchas familias a consecuencia de los altos niveles de desempleo. Sin embargo el camino de la recuperación económica mediante la reconversión del sector inmobiliario y de la construcción y también la garantía de un modelo sostenible e integrador, tanto ambiental como social y económico, requieren volcar todos los esfuerzos en aquellas actuaciones, es decir, las de rehabilitación y de regeneración y renovación urbanas que constituyen el objeto esencial de esta ley.*"

Exposició de motius de la Llei 8/2013, aprovada en el Congrés dels Diputats de Madrid i publicada el dia 27 de juny de 2013. Res més.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres subscriuim també la defensa de la ciutat que ha fet el Sr. Carbonero com a preàmbul d'aquesta iniciativa, com a defensa que civilització ve de *civitas* i urbanitat d'*urbs*, per tant, és cert que venim de les ciutats i crec que segueix sent la fórmula més igualitària, més intel·ligent, més harmònica de prestar serveis i de convivència que pugui permetre, per descomptat, la individualitat, això de sempre perquè sinó malament aniríem, amb l'element col·lectiu de prestar serveis i fer-ho d'una manera eficaç i eficient.

També creim que avui a tota Europa, a tot el món, però de manera específica a les Illes Balears és important evitar el consum de territori, especialment dels més interessants, dels més valuosos, però en general ja a hores d'ara de qualsevol que no hagi estat transformat i, per tant, el primer bastir la ciutat, , fins i tot reflexionar sobre la densitat abans de tornar a colonitzar nous territoris, que ha estat una constant de tots aquests anys, dels seixanta, però amb una nova empenta els anys vuitanta, fins i tot els noranta, i que ara fins i tot hi ha un altre *revival* que consisteix a dir que tot allò que formalment damunt plànols estava previst que s'urbanitzés, que és la teoria del Sr. Company, doncs, s'ha d'urbanitzar, perquè si ho diu un plànol és que s'ha d'urbanitzar.

Aquesta filosofia, com tots vostès saben, si ens l'haguéssim creguda els anys setanta, els anys vuitanta, bé, seríem 4 milions d'habitants de capacitat de població a les Illes Balears, més, més, perquè 4 milions és el càlcul que es va fer a les DOT en el 98, per tant, amb els planejaments inexistents en els anys vuitanta devíem estar a l'ordre dels 5, dels 6 milions d'habitants possibles a les nostres illes.

Afortunadament, hi ha hagut un procés de reducció de tots aquests espais, uns afectant els sòls no transformats, per tant, desclassificant sòl, però un altre, que aquest hi haurem de reflexionar, ha estat llevar molta intensitat d'ús, molta densitat en els sòls que ja existien dels planejaments municipals dels anys setanta, vuitanta el que es va realment rebaixar d'alçades, de densitat, en els anys posteriors, en el moment democràtic.

I aquí ens trobam amb un autèntic repte, repte de transformar la ciutat existent. És un repte que és ver, segur que com a mínim la 8/13, que s'ha citat a l'exposició de motius, que jo crec que ja du causa de la mateixa llei sobre desenvolupament sostenible de finals del mandat Zapatero, fins i tot si m'apuren del canvi de filosofia que representa la Llei de sòl de 2008 respecte del desplegament absurd que representava la Llei del sòl Aznar, hi ha un èmfasi, fins i tot confés dins l'exposició de motius, a nivell estatal, a nivell europeu, parlem de les

directives europees, de la Carta Europea en l'ordenació del territori ja antiga, que no han arribat aquí i aquí, aquí, el mínim.

El Sr. Company té al·lèrgia a tota aquesta normativa, vostès saben que la Llei del sòl, en el seu primer projecte, que va posar a exposició pública, havia eliminat qualsevol referència pràcticament hi havia sobre aquests aspectes, més enllà dels que eren imprescindibles tipus per ruïna de l'edifici, i que el nou ha hagut de fer alguna incorporació, nosaltres vàrem al·legar en aquest sentit a la referència mínima a la Llei 8/2013, però sense cap vocació. No hi ha mecanismes propis, no desenvolupa els plans especials, no hi ha una veritable empenta cap a aquestes àrees perquè pugui haver-hi transformació.

I aquí sí que hi ha una eina, vostès la coneixen, però que és absolutament ignorada, que és la que surt de base d'aquesta proposició no de llei, per ventura els mecanismes d'actuació doncs haurien de ser perfilats o millorats o concretats amb aquesta llei del sòl, però hi ha la base que és la Llei de barris que, com a mínim, té també la matèria filosòfica i política que marca un full i que, senzillament, no s'aplica.

Per tant, realment la proposició no de llei senzillament demana que s'apliqui una llei, aquesta llei no està sent derogada, senzillament perquè està sent ignorada, ha passat olímpicament d'ella. Bé, jo no la coneixia, idè, aquesta derogació, ara ens explicaran que ha estat derogada, jo no coneixia la derogació ni l'he vista dins el llistat de derogacions dels decrets lleis ni tan sols de la proposta de Llei del sòl del Sr. Company. Però ara em diuen que hi ha una novetat que m'ha passat per maia, escoltaré amb molta atenció perquè jo no me n'havia temut.

En qualsevol cas, nosaltres parlem en un sentit més ampli, com s'apuntava, respecte de la regeneració. No parlem només de Platja de Palma, dels espais turístics de primer nivell, que també, que comparat amb tot el que s'ha fet a tot l'Estat amb finançament espanyol i amb finançament europeu, estatal em referesc, aquí realment, com a primera potència mundial, tornam a estar sempre a la cua de la cua de la cua, després de vendre els projectes pilots n'hem sentit parlar a tots els governs que a Espanya hi ha hagut de projectes de primera línia i no acaben d'arribar, però després dins tot el que és també la ciutat existent. Hi ha hagut experiències URBAN prou interessants, però que això hauria de ser menys anecdòtic, més potent, però que realment hi ha hagut situacions algunes d'elles de les quals podem estar ben orgullosos, pens amb el Puig de Sant Pere, d'altres francament hi ha hagut intervencions ben qüestionables com la de Sa Gerreria, però hi ha hagut intencions d'actuar sobre la ciutat. Això s'ha abandonat, això pràcticament avui ha passat a la història, no dels fons europeus que segueixen fent actuacions per aquí i per allà, però que ha perdut l'ambició que, en el nostre entendre, no només no l'hauria d'haver perduda sinó que s'hauria d'haver augmentada.

Per tant, nosaltres compartim aquesta idea d'aplicar la Llei de barris, però en general el que volem és cridar l'atenció per aquesta necessitat de recuperar la ciutat i també del paisatge. L'únic que volia contradir o no particip d'aquesta idea del paisatge, d'equiparar la idea de paisatge a idees bucòliques, com a la que ens remet, és cert, la paraula; crec que com a mínim des dels darrers anys de la Carta Europea del Mediterrani, després dins la carta... dins el que és Florència, crec que la idea de paisatge com a identitat, que tot el paisatge urbà transmet caràcter, que hi ha un paisatge valuós i hi ha un paisatge negatiu, que toca ser un paisatge que marca sensacions, marca estats d'ànim, marca percepcions de si una ciutat va vent en popa o si està degradada i transmet degradació als seus ciutadans. Tot això és paisatge en aquest sentit ampli que fa la normativa europea i és en aquest sentit ampli que crec que hem d'afrontar una millora del paisatge urbà a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Veramendi, per un temps de deu minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta. Como cuestión previa a destacar me remontaré a la tramitación parlamentaria de la Ley 2/2009, de 19 de marzo, de rehabilitación y mejora de los barrios de los municipios de las Illes Balears, como se llama esta ley, que tiene su origen en su pacto de gobierno y que el propio conseller Sr. Carbonero en comparecencia parlamentaria o en pregunta parlamentaria reconoció que hubo retardo en su elaboración.

El Grupo Parlamentario Popular hizo una oposición constructiva e integradora presentando 17 enmiendas a sus 18 artículos y disposiciones, la mayoría rechazadas, 3 en comisión, 2 en pleno, incluso el Partido Popular transaccionó una en el propio pleno a petición del Grupo Socialista.

Las enmiendas aceptadas del Grupo Popular buscaban el equilibrio en el reparto entre municipios e islas, la apuesta por la implantación de las nuevas tecnologías de la información en los espacios rehabilitados y la supresión de barreras arquitectónicas y accesibilidad. Las no aceptadas eran relativas a núcleos poblacionales tipo urbanización turística como complemento del barrio, muchos de ellos lugares de residencia habitual, en Menorca hay ejemplos importantes al respecto, o sobre la participación ciudadana en los procesos de seguimiento y evolución de los proyectos.

El Grupo Parlamentario Popular entendía que se tenía que contar para ello con los ayuntamientos de ciudadanos o la mayor incidencia o prioridad en núcleos antiguos, áreas de urbanización marginal y áreas con viviendas que no cumplan condiciones mínimas, además de dar facilidades a los ayuntamientos en los plazos de finalización de obras y de pago por la situación de crisis económica.

Por tanto, entendíamos que a esta ley le faltaban estos puntos que quedaron fuera de esta ley que en su momento la mejoraban.

Destacar que esta ley, aparte de principios rectores, basaba la importancia de las actuaciones en el soporte de la aportación económica, de una reserva legal de recursos económicos, como hacía su disposición adicional segunda con la cuantía de 10 millones de euros anuales y que en ese año 2009 harían las modificaciones presupuestarias pertinentes, además también de las convocatorias anuales fijadas en su artículo 4 bajo el epígrafe o título de Medidas e instrumentos de inversión de intervención pública, así como de la solicitud de asistencia técnica recogidas en el artículo 11.

A partir de esta ley el entonces conseller Sr. Carbonero, padre de la criatura, realiza una convocatoria plurianual de rehabilitación de barrios para la parte que quedaba del 2009 y del 2010, publicándola en el BOIB de 13 de junio de 2009, destinando menor cuantía a la parte proporcional de (...) que se tenía que destinar por reserva de ley, no teniendo además cuantía para ponerlo en marcha como reconoció el propio conseller Sr. Carbonero en comparecencia parlamentaria el 3 de junio de 2009 en esta misma comisión de Ordenación Territorial dadas las dificultades económicas, considerando que la cuantía de 10 millones se tenía que poner en el presupuesto del año siguiente y los 2,5 millones de euros los sacaría de otras partidas de la conselleria. Por tanto, restaron de otras partidas para completar los 2,5 millones de euros, siendo la cuantía total destinada de 12,5 millones de euros.

Además manifestó que por la dificultad plazos de certificar en 2009 cualquier obra, los citados 2,5 millones de euros, establecidos serían en concepto de adelanto.

De esta convocatoria se concedieron por resolución 8,68 millones de euros, pagándose dentro de los ejercicios 2010 y 2011, por tanto en otros años, 2,65 millones de euros dejando pendiente de pago la friolera cifra de 6.029.611,89 euros.

Decir también que anterior a la aprobación de la citada ley, al comienzo de legislatura, por tanto fuera de esta ley, por resolución del mismo conseller se realiza convocatoria plurianual 2008-2010 de rehabilitación de barrios, publicada en el BOIB de 20 de diciembre de 2007 que, por cierto, fue objeto de pregunta oral en el pleno del 16 de septiembre de 2008 por parte del Sr. Boned, del mismo Grupo Socialista, en virtud de la cual se destinaron 12,8 millones de euros de los cuales se concedieron por resolución 9,7 millones de euros pagando dentro de los ejercicios 2010 y 2011, por tanto en diferentes años establecidos, la cuantía de 2,99 millones... dejando también pendientes de pago la friolera cuantía de 2.999.057,68 euros.

Decir que en el 2011 no realizaron la convocatoria anual como está previsto en la ley y en julio de 2011 con el cambio de gobierno, éste se encuentra con la triste sorpresa de una deuda pendiente de la friolera cifra de 9.028.669, 57 euros por las ayudas a barrios concedidas en las dos citadas convocatorias, sin acritud, una herencia recibida.

Por otra parte decir que la citada disposición adicional segunda de esta ley obligaba a sacar convocatoria de ayudas anual un importe de 10 millones de euros sin sujetar este mandato a las disponibilidades presupuestarias existentes. Así, en base a la situación económica administrativa del actual gobierno de manera responsable modificaron este marco legal, así mediante la Ley 9/2011, de 23 de diciembre, de presupuestos de la comunidad autónoma en su disposición derogatoria única, letra m), le digo exactamente, deroga la citada disposición adicional segunda, que estaba derogada desde el 2011, por ser de imposible cumplimiento dada la deuda heredada y por la falta de presupuesto.

Por tanto, tal reserva legal ya no existe, está derogada, Sr. Alorda, está derogada, Sr. Carbonero.

(Se sent una veu de fons que diu “no ho ha llegit bé”)

Por ello, el Govern.... no, perdone, está clarísimo, ¿eh?

Por ello el Govern de forma...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...la disposición adicional segunda está derogada... vale. Por ello, el Govern,...la reserva. Por ello...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

¿Me deja, Sr. Alorda?

Por ello el Govern, de forma responsable con la citada deuda acumulada derivada de la -entendemos- irresponsable aplicación de la Ley de barrios que se ha heredado y la necesaria contención presupuestaria, manifiesta que no le es posible iniciar nuevas actuaciones que supondrían un incremento considerable de la deuda citada.

Por este motivo el actual gobierno considera que se tiene que esperar a tramitar y poder pagar lo comprometido anteriormente por el anterior gobierno. Una vez liquidado se volvería a plantear tal posibilidad dependiendo de la disponibilidad presupuestaria existente. Este gobierno, evidentemente, no gasta lo que no tiene.

Les daré un dato de la situación actual, del agujero que nos quedó o que nos encontramos o nos dejaron por esta aplicación de barrios, Sr. Carbonero, en su época de mandato: octubre de 2013, o sea actualmente, ahora, por este concepto existe una deuda en tesorería en este momento de 5,6 millones de euros y en tramitación, tramitación significa dependiente de la disponibilidad presupuestaria de la propia conselleria, de 3,2 millones de euros.

Por ello, Sr. Carbonero, como ya le dije, hablamos el otro día en el pleno, no entiendo esta PNL, sabiendo todo esto, además sorprende que intente reivindicar esta cuestión.

También quiero mencionar que anteriormente, gobernando el Partido Popular, ya se hicieron medidas de actuación de rehabilitación de barrios. Por tanto, no era ninguna nueva, había convocatorias con decreto.

Respecto a las solicitudes de asistencia técnica por parte de los municipios al Govern, como indica el artículo 11 de la Ley de barrios, decirle que el Govern desde el 2012 ofrece a ayuntamientos y consells los servicios del personal técnico de la Administración autonómica para elaborar documentos técnicos relativos a obras públicas, inscribiéndose dentro del Programa de asistencia técnica ayuntamientos y consells en materia de obra pública, puesto en marcha por este gobierno, publicándose la convocatoria en el BOIB de 17 de julio del 2012, pudiendo ser beneficiarios de este programa los ayuntamientos y consells que no dispongan de personal cualificado suficiente para desarrollar directamente los trabajos objeto del programa. Los documentos técnicos susceptibles de colaboración son, entre otros, instrumentos de planificación, programas de actuación, estudios previos, anteproyectos, proyectos de trazado, estudio de viabilidad, proyectos constructivos y otros estudios técnicos, limitando la asistencia técnica -como dice la ley- a la redacción material de los documentos técnicos solicitados.

Se presentaron a este programa de este govern 85 proyectos, aceptándose 62: 17 corresponden a Mallorca, 15 a Ibiza y 30 a Menorca, calculándose un ahorro para los municipios de unos 2 millones de euros, adhiriéndose 18 entes locales, 10 de Mallorca, 6 de Menorca y 2 de Ibiza.

Además, citar también los convenios para redactar proyectos técnicos como el firmado por el Govern y la Fundación Mare de Deu de Sant Salvador, de 20 de abril de 2012, para redactar el proyecto de reforma definitivo del edificio que acoge la residencia de la fundación para adaptarla como centro de día.

Además del convenio de colaboración con el Ayuntamiento de Lloret, de 2 de mayo de 2012, para elaborar el proyecto de rehabilitación y mejora del conjunto histórico del edificio del Convento de Ses Monges o el convenio con el Ayuntamiento de Campos, conocido tanto, de 20 de diciembre de 2012 para redactar el proyecto de demolición y restitución de los terrenos del complejo de Ses Covetes.

Además destacar que tales asistencias técnicas no llevan dotación presupuestaria alguna al tener un coste cero.

Por tanto, como ve o como ven, es muy gravosa la herencia en este caso recibida, condiciona futuras actuaciones.

Así, el Govern hizo la derogación de la citada reserva legal, está totalmente derogada la reserva legal de la disposición adicional segunda, cumpliendo en todas sus posibilidades como con la convocatoria de asistencias técnicas y los convenios citados que le he explicado, siendo importante -como manifiesta el Govern- liquidar la gran deuda del anterior gobierno y posteriormente volvería a plantearse la posibilidad dependiendo de las disponibilidades presupuestarias existentes.

Ésta es la situación real. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proposant? Té un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Veramendi... bé, que no gasta el que no té doncs és una afirmació repetida, però que se sustenta en una base històrica molt feble, molt feble, molt feble.

Vol que li recordi què costava..., què havien de costar al conveni de carreteres les autovies d'Eivissa? Vol que li ho recordi? 9 milions d'euros. Sap què haurem de pagar? Vostès ho paguen cada any, enguany 30 i busques milions d'euros, figuren al pressupost, haurem de pagar en 25 anys 520 milions d'euros. Qui és qui gasta el que no té? Qui és qui gasta el que no té?

La Llei de barris era una llei que establia unes convocatòries i a través d'unes anualitats s'anaven pagant les despeses corresponents a les obres d'urbanització. El que demanam és que la llei es compleixi i la llei, que jo sàpiga, no s'ha derogat. S'ha derogat una disposició addicional quantitativa de la quantitat que ha de posar el Govern cada any. Per cert, quantitat que, aquesta sí que va ser esmenada, Sr. Veramendi, en aquesta hi va haver xifres per a tots els gusts i record la del seu grup que anava bastant més enllà dels 10 milions d'euros, bastant, bastant més enllà...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...bastant més enllà.

Per tant, és clar, que es compleixi la llei i que es facin les convocatòries. Vostè diu "hi ha una col·laboració en la redacció material del projectes", em sembla esplèndid. Nosaltres ja ho fèiem, ja ho fèiem i per això figurava a la llei que s'havia d'establir una col·laboració, ara no és això la llei, no és ajudar a redactar els projectes; la llei és precisament establir una convocatòria per millorar les condicions urbanes i socials dels barris, de les nostres ciutats i els nostres pobles.

Amb això li vull dir una cosa, miri, en aquest tema som molt pessimista i... històric també perquè ja duc molts d'anys amb aquests temes, i el Sr. Alorda m'ha recordat com vaig començar quan ell ha citat el Puig de Sant Pere, la meva primera feina professional va ser formar part de l'equip redactor de la rehabilitació del Puig de Sant Pere i... m'hi he topat moltes vegades, vostè pot anar a Alcúdia, pot anar a Pollença, pot anar a certs barris de Palma i veurà quina feina significa actuar dins un teixit urbà consolidat de determinada manera en les línies que jo he intentat explicar abans.

Som pessimista, però, per una raó, miri, no és l'única actuació, no es poden fer només, únicament actuacions a les zones degradades dels barris a través de la Llei de barris, hi ha un altre mecanisme que són les àrees de rehabilitació integrada del Pla estatal d'habitatge, àrees de rehabilitació integrada que vostès tenen aturades totes, els han aturades totes i em remet a una emblemàtica: el Polígon de Llevant. En el Polígon de Llevant es dona la circumstància repetida, recurrent, que quan nosaltres governam l'ARI del Polígon de Llevant pita a tota pastilla, quan governen vostès s'atura, però s'atura fins i tot

deixant una façana a mig pintar, a mig pintar ha quedat una façana, perquè vostès varen dir "s'ha acabat, vagin-se els obrers".

Jo, ja que vostè s'interessa per aquest tema, i a més li agraeisc el to de la seva intervenció, li demanaria una cosa: parli vostè amb el conseller i demani-li que el 2,4% que correspon a aquesta comunitat del Pla estatal d'habitatge, que encara ha de firmar el conveni, en aquest conveni sol·liciti que hi figurin com a objectiu i com a línies de treball les ARI, les àrees de rehabilitació integral, que no dimiteixi d'aquesta responsabilitat, ja que vostè ha parlat d'irresponsable, jo...bé, m'és igual, digui el que vulgui, però ara el responsable és un i no som jo, el responsable és un, que aquest responsable demani a Madrid que el 2,4%, una línia concreta per a les ARI i que les ARI continuïn funcionant en aquesta comunitat i no passi el que passa sempre.

I per acabar, voldria fer una petita menció a la qüestió que ha plantejat el Sr. Alorda del paisatge *versus* ciutat: home!, té raó, jo em referia al paisatge -i així ho he dit-, al paisatge artificialitzat per l'home de la natura, però és vera que les ciutats configuren un paisatge urbà i que, en definitiva, són aquells espais, aquelles arquitectures, aquelles places, aquells carrers que nosaltres més ens estimam i més mostram als nostres amics, als nostres visitants. Això és la ciutat, és el paisatge urbà que la Llei de barris pretén que es vagi recuperant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús..., perdó, votació de la Proposició no de Llei RGE núm. 10402/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de Llei RGE núm. 10402/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de barris.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bones tardes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS